

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRČICE

**„USLYŠÍTE-LI Z NĚKTERÉHO MÍSTA ZVUK
POLNICE, SHROMÁŽDĚTE SE TAM K NÁM.
NÁŠ BŮH BUDE BOJOVAT ZA NÁS.“**

(Nehemjáš 4,14)

Milí přátelé, sourozenci v Kristu,
i s letošním adventem přichází další vlna pandemie, a jak se zdá, ještě s větší silou. Jak tomu všemu okolo rozumět? Budeme civilizací, která zahyne na nedisciplinovanost a bezohlednost? Anebo půjdeme do sebe a v jednom duchu a kázni se budeme bránit, jak nejlépe to půjde?

Mám za to, bratři a sestry, že jako křesťané bychom tomu přeci jen mohli trochu porozumět. Očima Bible bychom mohli prohlédnout, že zde na zemi probíhá zápas o lidskou duši. Mezi Bohem a ďáblem. Mezi životem věčným a věčnou smrtí. Satan je mistr lži a dělá vše pro to, aby co nejvíce ublížil lidem a aby jim vzal víru, lásku a naději. Aby zatemnil tu jedinou cestu ke spáse skrze víru v Pána Ježíše Krista. S jasným záměrem strhnout sebou do propasti věčné smrti co nejvíce lidí.

Když se podíváme okolo sebe, tak lidé věří všemu možnému, jen ne Ježíši Kristu. Zdá se tedy, že se ďáblu jeho lživé záměry daří. Mnozí lidé okolo nás umírají bez Boha a bez smíření. A jakoby ani to nestačilo k tomu, aby se mnozí poučili. Je potřeba, milí přátelé, abychom jako Boží lid nebrali situaci ve světě na lehkou váhu. Toho temna na lidstvo doráží víc než dost. Svět je nemocný, rozbitý, nejednotný. Rád bych, abychom se jako křesťané na to podívali přeci jen z jisté perspektivy víry a naděje.

Jako křesťané máme nelehký úkol. Ovšem pokud jej budeme plnit, **Bůh nás v tom nenechá samotné, ale bude bojovat za nás.** Takovou zkušenost zakoušel Boží lid už ve Starém zákoně nesčetněkrát. A vždycky když šlo do tuhého, tak znamením k útoku či k obraně byl zvuk polnice. **Polnice** je vojenská trubka, která oznamovala vážnost situace a svolávala Boží lid k pohotovosti. Polnice zněla pod horou Sinaj, kdy Mojžíš za hřmění vystupoval na horu pro desky Zákona. Polnice k útoku zněla, když Izraelci dobývali opevněné město Jericho. A zaznívala mnohokrát, když se Izraelci měli bránit útokům nepřítele. Ten nadepsaný verš tohoto úvodníku je z doby, kdy se Nehemjáš s prvními navrátilci ze zajetí pokusili znovu opevnit a zbudovat

rozbořený Jeruzalém. Na mnoha místech byly poškozené hradby. Byly to skuliny, kterými mohl celkem snadno přijít jakýkoliv nepřítel. Těchto mezer bylo mnoho, a když je začali Izraelci opravovat, museli být v pohotovosti, kdyby náhodou přišel nepřítel. Tehdy všem Nehemjáš řekl: **„Dílo je veliké a rozsáhlé a my jsme rozděleni po hradbách daleko od sebe. „Uslyšíte-li z některého místa zvuk polnice, shromážděte se tam k nám. Náš Bůh bude bojovat za nás.“** Ten zvuk polnice tedy byl jasným zvukovým znamením pro ostatní, aby se shromáždili k obraně tam, kde hrozilo nebezpečí.

Jako křesťané, milí bratři a sestry, bychom měli právě v té naší přetěžké době zaslechnout, že ta **Boží polnice začíná troubit.** A tak jako tehdy v Nehemjášově době byl zvuk polnice signálem ke shromáždění k boji a obraně, nás ta dnešní Boží polnice volá k připravenosti, k pohotovosti a k modlitbám. Tam, kde je třeba. Tam, kde je mezera. Tam, kde temnota nabírá na síle. Modlitby, zvláště ty vytrvalé a s vírou konané mají ovšem větší moc, než moc lži a smrti. Chce to ovšem jediné. Rozpoznat vážnost situace a jít do toho! Jestliže se na vojně zavolalo poplach, muselo se ihned vyrazit. Jinak hrozil trest a nereagovat na poplach ve válce, to bylo kvalifikováno jako vlastizrada. Skrze starozákonní proroky Hospodin mnohokrát káral lid, že jsou jako slepí a hluchí. Že neslyší ten zvuk polnice a že nevidí vážnost situace. A že je za to bude volat k zodpovědnosti.

Bratři a sestry, jako Boží lid máme také velkou zodpovědnost. A nejen sami za sebe. A právě proto nás Bůh volá k modlitbám a také k hlásání nádhavého evangelia nevěřícím, zvláště když mnozí prudkým nárůstem spějí k záhubě. Pokud tak nebudeme činit, Bůh k zodpovědnosti bude volat nás. My nevíme, jestli se budeme moci během adventu shromažďovat k modlitbám, každopádně můžeme volat k Bohu i tam, kde se nacházíme. Vezměme to opravdu vážně! Modleme se a budme připraveni!

Advent je doba očekávání na příchod Pána Ježíše Krista. A i při jeho druhém příchodu bude znít polnice: **On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým.** (Matouš 24,31) Budme vyvolenými, budme těmi, kteří jsou připraveni v každé chvíli! V tom Jeruzalémě se jim

tehdy navzdory všem útokům nepřítele podařilo rychle hradby obnovit. Víte proč? Biblická zpráva uvádí, že to bylo proto, že **byl lid srdcem při díle**. Pokud tomu tak bude i u nás, věřím, že se mnohé zdaří i nám a mnozí budou zachráněni. Pohotovostní advent s vírou a pokorou a pokoj Kristův k Vánocům vám všem. Amen.

f. Radek Hanák, kazatel ČCE Růžďka

ROZHOVOR S HANOU VAŇKOVOU

Členové našeho pěveckého sboru mi jistě potvrdí, že mezi nejkrásnější předvánoční zážitky patří páteční zkoušky pěveckého sboru. Kromě podmanivého kouzla sborového zpěvu za nimi stojí naše nejmilejší sbormistryně, věčný zdroj dobré nálady a jadrné valašských jazykových novotvarů – Hanička Vaňková. V čase adventního očekávání, v jejím případě očekávání na druhou, jsme jí položili několik otázek:

Kde se vzala tvoje láska k hudbě?

Můj vztah k hudbě se formoval už od dětství. Lidí, kteří mě k hudbě a muzicírování přivedli, je opravdu hodně. Doma jsem viděla starší sourozence, jak zpívají a hrají na nástroje. To na mě mělo asi největší vliv. Tatka vždycky chtěl, ať na něco hrajeme. Obstaral nám klavír, kytaru. To bylo rozhodující, že jsme měli nástroje doma k dispozici. Láska k hudbě přicházela postupně, v hodinách klavíru,

na faře, ve škole...když se nad tím zamyslím, tak těch příležitostí bylo opravdu hodně a já jsem za to vděčná, že hudba mě provází celý život.

Máš nějaké hezké hudební zážitky z dětství?

Už jako pětiletá jsem chodila s Jitkou do klavíru k Mirkovi Borkovi, Jitka hrála a já jsem zpívala. Mirek mi pak k Jitce do deníčku namaloval velkou jedničku s hvězdičkou za zpěv Kočka leze dírou. To byly moje první hudební začátky. Pak už jsem začala chodit k Mirkovi do klavíru sama a když odjel do Anglie, začal tady na ZŠ vyučovat klavír pan učitel Vrátný. Ten nás naučil velice moc, co se týká doprovodů podle akordů, umět zpívat a hrát zároveň, což není úplně jednoduché. On nás v tom hodně „vycvičil“ a čerpám z toho celý život. V 5. třídě tu pan učitel skončil a zdálo se, že už nikam chodit nebudu. Naštěstí mě „odchytl“ teta Lidka Píchalová a dovedla mě do ZUŠky ve Valmezu. Tam jsem zažila pilování techniky, stupnice, etudy, klasiku. Vydržela jsem tam až do maturity a toužila jsem hudbu studovat dál. To mě přivedlo až na pedagogickou fakultu v Olomouci, kde jsem studovala Učitelství hudební výchovy.

Co tě v hraní zocelilo, kde jsi získávala zkušenosti?

Důležitá je praxe. Nesedět jen doma u klavíru, ale hrát, hrát, hrát před lidmi a postupně se zbavovat trémy, která je často svazující. Nespočet hudebních představení v ZUŠce, vánoční besídky na faře, Večernice, koncerty a zkoušky s kapelou se Samem Šrámkem (ten nás hodně vycepoval), hraní v dorostu a v mládeži, zpívání v nedělce a na táborech, mládežnická kapela Jako ovce, zpěv v seniorátním pěveckém sboru pod vedením Evy Ježíkové. To vše mě neskutečně posouvalo dál!

S jídlem roste chuť a tak jsem nechtěla zůstat jen u klavíru a vyzkoušela jsem si ještě hru na flétnu a saxofon, nějakou dobu jsem chodila do dechového orchestru JazzZušák. Ale na prvním místě u mě zůstal klavír.

Chtělo se ti někdy s celým hraním praštit? Jak jsi takové krizovky překonávala?

Krizovky jsem samozřejmě měla. Někdy toho muzicírování bylo už moc a různé stresy z vystoupení, časová náročnost při nácviku...někdy možná i kritika okolí člověka zamrzí. Ale vždy jsem byla hudbou tak obklopena, že si nedokážu představit, že bych s tím sešla.

Hodně pomůže podpora rodiny. Dodnes se vzájemně podporujeme se ségrou, se kterou jsme toho zažily opravdu hodně, hrály spolu v kapele a teď se střídáme u varhan. Je fajn, když na to člověk není sám.

Taky hudba sama je velkým pomocníkem. Já moc nemám pamatováka na biblické texty, ale písně jsou často zhudebněné biblické texty a tím

pádem si je pamatuju a pomocí melodie písne tak můžu chválit Boha nebo si mu dokonce postěžovat.)

Velkým hnacím motorem je také touha po službě Pánu Bohu. Každý člověk dostává různá obdarování. Já jsem moc vděčná, že mohu ke službě využít své hudební nadání.

Co tě přivedlo ke studiu hry na varhany a sborového zpěvu?

Na varhany začala hrát Jitka a postupně jsme se začaly střídat. Chodila jsem nějakou dobu nacvičovat písne k tetě Mařence Hurtové a po malých krůčcích jsem začala doprovázet při bohoslužbách asi ve 12-ti letech. Není to tak, že když hrajete na klavír, sednete za varhany a v neděli doprovázíte. Chce to hodně zkušeností, doprovod bohoslužebného zpěvu je velice specifický. Vyžaduje to cvik a než se „vychová“ varhaník, je to dřina. Varhanická židle v našem sboru však není napořád obsazená, chtěla bych nové nástupce. Ve sboru máme tolik talentovaných nadějí. Hlaste se u mě! Varhaníků není nikdy dost. Nenechávejte si svůj talent schovaný doma u klavíru, ale přijďte sloužit! Momentálně jsme ve sboru varhanice celkem tři. S doprovodem na Bystřičce nám pomáhá Vendy Tajzlerová a obětavě tam dvakrát do měsíce bohoslužebný zpěv doprovází. Je to velká pomoc.

U mě nastal velký zlom, když jsem začala jezdit na varhanické kurzy, které vedl celocírkevní kantor Ladislav Moravetz. Laďa dokáže svým žákům předat nadšení pro církevní muziku a to se mu podařilo i v mém případě. Začala jsem navštěvovat i sbormistrovské kurzy a nakonec studovat i Seminář církevní hudby evangelické akademie v Olomouci,

tzv. SCHEA. Jako absolventi tohoto tříletého kurzu jsme později vytvořili spolek církevních hudebníků SECH. Setkáváme se, muzicírujeme a vzájemně se podporujeme při naší hudební činnosti na sborech.

Jsi propagátorkou nového církevního zpěvníku – co nového podle tebe přinese?

Není na místě se nového zpěvníku obávat. Přes deset let na něm pracovala skupina lidí, kteří tomu rozumí. Nový zpěvník přinese mnoho nového, zajímavého, barevného a společné objevování všeho, co nám nabídne, bude jistě výzvou pro nás všechny. Zároveň se nemusíme bát, že přijdeme o naše oblíbené „hitovky“. Ty zůstanou ve zpěvníku zachovány.

Ráda bych učila nové písne zpěváky ve sborovém zpěvu a pak postupně shromáždění.

Tvůrci nového zpěvníku nezapomněli ani na kytaristy a bude k dispozici kytarový chorálník, což je skvělé!

Církevní zpěvník obsahuje i písne staré stovky let. Skutečně patří jejich zpěv k liturgii dnešní církve?

Písne staré stovky let přece nemůžeme hodit do koše. Zpívali je naši předci a ten odkaz je potřeba zachovat. V dnešní době to ale není jednoduché. Je potřeba si k písním vytvořit vztah. A o to se právě snaží Laďa Moravetz, staré písne znovu objevovat, dávat jim nové formy, učit je mladé. Tím nezavrhnu písne nové, mládežnické chvály. Je potřeba najít nějakou rovnováhu. Aby na bohoslužbách bylo zastoupené široké spektrum písní. Aby si tam každý našel to „své“.

Já se na nový zpěvník vyloženě těším! Někdo upřednostní mobil v ruce a v něm zpěvník „online“, já teda budu radši vlastnit svůj osobní výtisk, kam si můžu dělat poznámky a prostě to bude „moje nedělní knížka“.)

Pod lampou prý bývá největší tma. Jak je to u vás doma? Muzicírujete?

U nás doma se muzicíruje. Ale zatím se to všechno točí spíš kolem Ach synku, synku, Běží liška k táboru a aktuálně frčí koledy, Stojí vrba košatá a Půjdem spolu do Betléma. Ale to víš, že bych si moc přála, aby naše děti hrály a zpívaly. Považuji za důležité, vést děti k hudbě. Vnímají to už od malička.

Proč myslíš, že je důležité vést děti k hudbě? Třeba na základní škole je dnes hudebka považovaná za spíš okrajový předmět.

Děti hudbu velice dobře vnímají a jsou schopné napodobovat dospělé. Je potřeba s nimi muzicírovat od útlého mládí. Já si písničky z nedělní pamatuji dodnes, to samé písničky z dorostu, z mládeže, ze školy. To, co se v mládí naučíš, tě nesmírně ovlivní a pak provází celý život. Tak je to i s hudbou.

Výchovy ve škole jsou okrajový předmět, to je jasné. Já k tomu přistupuji tak, že děcka makají v matematice, češtině, angličtině a všude „namáhají“ mozek a výchovy jsou od toho, aby „vypnuli“. To ale neznamená, aby si lehli na lavici a hráli mrtvé brouky. Mají zapojit jiné smysly, odpočinout si u hudby, zpívání. Mám takovou zkušenost, že i když vám znuděný osmák nebo deváťák řekne, že zpívat a hrát nebude, tak pokud vyvinete jako učitel hodně energie, nakonec zpívá a tříská do nějakého bubínku velice rád:) Kde jinde má toto zažít než na ZŠ? To je můj úkol na základce, předat dětem vztah k hudbě, naučit je písničky, které už nezapomenou.

Letos na podzim jsi vedle zkoušek pěveckého sboru otevřela i sboreček pro malé zpěváčky. Jak se ti s nimi pracovalo?

Zpěváčci byli moc šikovní. Věkové rozpětí je sice od 3-11 let, což je dost nesourodá skupina. Ale šlo to! Mým cílem není mít vyšperkovaný dětský sboreček, ale právě předat dětem co nejvíce písniček, ukázat jim, že mohou zpěvem chválit Pána Boha a už i ti malí cvrčci to vnímají. Určitě bych v tom chtěla pokračovat dál.

Vždyť i já jako malá jsem do sboru k tetě Mařence nikdy oficiálně nechodila, pouze jsem dělala „ocásek“ Jitce a písničky nezpívala, pouze je vnímala. A dodnes je umím!

Co ti přináší práce s dospělými zpěváky?

Práce s dospělými mě taky moc baví. V letech 2016-2019 se nám podařilo s pěveckým sborem nacvičit tolik krásných písní, které zazněly v kostele, ať už

o Vánocích nebo na Noci kostelů. Je to krásné, když slyšíte ten souzvuk pěveckého sboru, kde jsou zastoupeny všechny hlasy a kde zpívá 15-20 zpěváků. Když to ladí, když se na vás zpěváci usmívají, když vás pak posluchači pochválí, když vidíte na svým zpěvácích, že chodí na zkoušky rádi. To vše jsou důvody, proč sborový zpěv vést. V posledních letech nám naše snažení „zhatil“ covid a také moje mateřské „pauzy“. Ale já věřím, že to zase rozjedem. Takže zpěváci, buďte v pozoru! V další pětiletce si 100% zapějem!

Chceš čtenářům Ozvěn něco adventně popřát?

Milí čtenáři, je tolik krásných adventních a vánočních písní. Zazpívejte si je, poslechněte. S nadějí očekáváme na Krista! „Slávy Pán přichází opět, hallelujah zpívejme. K nám přichází, vstříc mu pojďme, slavně Pána vítejme!“ (EZ 276)

Haničko, děkujeme za rozhovor a přejeme tobě a celé tvé rodině krásné, požehnané svátky.

Ptala se Lenka Vidašičová

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ PROGRAM

- 28. 11.** 1. adventní neděle
bohoslužby v 10 h
- 5. 12.** 2. adventní neděle
bohoslužby v 10 h
- 12. 12.** 3. adventní neděle
bohoslužby v 10 h
- 19. 12.** 4. adventní neděle
bohoslužby v 10 h
v 16 h Vánoční dětská slavnost
(pokud to situace dovolí, pokud nedovolí, budeme jí vysílat on-line v tento čas)
- 24. 12.** ve 20 hodin v kostele proběhnou
Štědrovečerní písně a modlitby za uzdravení
- 25. 12.** bohoslužby na Boží hod
- 26. 12.** bohoslužby na Štěpána
- 31. 12.** Silvestrovský program na faře
(čas bude upřesněn, a pokud to dovolí situace)
- 2. 1.** první bohoslužby v Novém roce

OZVĚNY – VÁNOCE 2021

Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve v Růžďce, Růžďka 138, 756 25, <http://www.cceruzdka.cz>; ruzdka@evagnet.cz; číslo sborového účtu: 103062300/2250 (dary církvi je možné odečíst od základu daně); kontakt na kurátora sboru – Jan Dančák ml.: tel. 571 443 229; kontakt na kazatele – Radek Hanák: tel. 731 174 641.